

Rechtbank van eerste aanleg Brugge, vonnis van 8 april 2014

Verkrijging Belgische nationaliteit door nationaliteitsverklaring – artikel 12bis §1, 2° W.B.N. – de vereiste van kennis van één van de drie landstalen

Acquisition de la nationalité belge par déclaration de nationalité – article 12bis §1, 2° C.N.B. – la condition de la connaissance d’une des trois langues nationales

De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, zevende kamer, heeft het hiernavolgend vonnis verleend:

In de zaak: [...]

Feitelijke en procedurele voorgaanden

Volgens de gegevens van het Rijksregister is [...] geboren te Tanu Samchi (Bhutan) op [...] en heeft zij de nationaliteit van Bhutan. Zij deed op 17 september 2013 voor de Ambtenaar van de Burgerlijke stand van Oostende een aanvraag tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12 bis §1, 2° W.B.N.

Bij aangetekende brief d.d. 9 januari 2014 deelde het O.M. zijn negatief advies d.d. 9 januari 2014 mee aan verzoekster, gesteund op het niet voldoen aan de grondvoorwaarden.

Verzoekster nam kennis van voormeld negatief advies op 10 januari 2014.

De raadsman van verzoekster deelde bij brief d.d. 24 januari 2014 aan de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand mee dat hij beroep wenste aan te tekenen.

Bij niet gedateerde brief deelde de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand mee dat verzoekster beroep wenste aan te tekenen, volgens artikel 12 bis §4 W.B.N., met toevoeging van de bewijsstukken en het negatief advies van de procureur des Konings.

De rechtbank heeft kennis genomen van het dossier van de rechtspleging en in het bijzonder:

- het dossier met de bewijsstukken en met het negatief advies van de heer procureur des Konings, toegezonden door de ambtenaar van de burgerlijke stand van Oostende zoals ingeschreven op de griffie van deze rechtbank op 4 februari 2014;
- het administratief dossier van het Openbaar Ministerie, gevoegd bij het rechtsplegingsdossier;
- het proces-verbaal van de zitting d.d. 11 maart 2014;
- de argumentatie van betrokkene en haar raadsman, meester Johannes BAELDE zoals mondeling naar voren gebracht in raadkamer ter zitting van 11 maart 2014 en zoals opgenomen in besluiten neergelegd ter griffie op 6 maart 2014;

- het mondeling advies van de heer Jan BAERVOETS, eerste substituut procureur des Konings, in raadkamer op 11 maart 2014, waarop nog gerepliceerd werd.

[...]

Beoordeling

1. Het met redenen omklede negatief advies van het Openbaar Ministerie werd binnen de vier maanden na aflegging van de nationaliteitsverklaring uitgebracht en betekend aan verzoeker conform de bepalingen van artikel 12 bis §2 W.B.N. (“Binnen een termijn van vier maanden te rekenen van de verklaring afgelegd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand bedoeld in het eerste lid of binnen dezelfde termijn verlengd met vijftien dagen te rekenen van de verklaring afgelegd voor het hoofd van de diplomatieke zending of de Belgische beroepsconsulaire post, kan de procureur des Konings een negatief advies uitbrengen inzake de verkrijging van de Belgische nationaliteit wanneer er een beletsel is wegens gewichtige feiten, eigen aan de persoon, die hij in de motivering van zijn advies dient te omschrijven, of wanneer de grondvoorwaarden bedoeld in § 1, die hij moet vermelden, niet vervuld zijn”).

De aanvraag van verzoeker voor gerechtelijke behandeling gebeurde binnen de wettelijk voorgeschreven termijn conform artikel 12 bis § 4 W.B.N. (“Binnen vijftien dagen na de ontvangst van (de informatie bedoeld in § 2, achtste lid, laatste zin, of) het negatieve advies bedoeld in § 3, kan de belanghebbende bij een ter post aangetekende brief aan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen zijn dossier over te zenden aan de rechtbank van eerste aanleg”).

Zowel het negatief advies van de procureur des Konings als de aanvraag voor gerechtelijke behandeling zijn derhalve tijdig.

2. Het niet voldoen aan de grondvoorwaarden waarnaar het Openbaar Ministerie refereert, worden in het advies als volgt omschreven:

“U blijkt op 8 november 2007 te zijn aangekomen in België en blijkt cursussen Nederlands te hebben gevolgd, doch uit het gevoerde onderzoek blijkt dat u in werkelijkheid slechts een beetje kennis heeft van het Nederlands, en dat uw echtgenoot bij het overlopen van de vragenlijst de vragen diende te vertalen in uw eigen taal, en vervolgens uw antwoorden opnieuw in het Nederlands diende over te brengen. Verder waren de verbalisanten genoodzaakt om Engels te spreken om zich ten aanzien van u enigszins duidelijk te maken.

U voldoet derhalve niet aan de grondvoorwaarden tot het bekomen van de Belgische nationaliteit overeenkomstig artikel 12 bis §1, 2° W.B.N.”.

3. De rechtbank komt tot de volgende concrete bevindingen op grond van het dossier van de rechtspleging.

In casu staat niet ter discussie dat verzoekster voldoet aan de grondvoorwaarden van artikel 12 §1, 2° W.B.N. inzake leeftijd, vijf jaar wettig verblijf, maatschappelijke integratie en economische participatie, maar wordt de kennis van één van de drie landstalen door het O.M. in voormeld schriftelijk advies d.d. 9 januari 2014 in twijfel getrokken. De rechtbank stelt echter vast dat verzoekster wel degelijk de nodige bewijsstukken inzake de vereiste taalkennis

voorlegt conform artikel 1 van het KB d.d. 14 januari 2013 tot uitvoering van de wet van 4 december 2012 tot wijziging van het W.B.N. teneinde het verkrijgen van de Belgische nationaliteit migratieneutraal te maken. De wet vereist slechts het taalgebruikersniveau A en niet het zelfstandig taalgebruikersniveau B. De omstandigheid dat verzoekster tijdens de zitting d.d. 11 maart 2014 in raadkamer er slechts bijzonder moeizaam in geslaagd is om te antwoorden op de door de rechtbank in het Nederlands gestelde vragen, dat haar feitelijke kennis van het Nederlands bedroevend beperkt is en dat verzoekster de nodige inspanningen zal moeten doen om haar actieve en passieve Nederlandse taalkennis op een in feite in de sociale omgang noodzakelijk minimaal gebruikersniveau te brengen, doet daaraan geen afbreuk.

Het negatief advies d.d. 9 januari 2014 van het O.M. kan aldus niet bijgetreden worden.

Het verzoek van verzoekster dient derhalve ingewilligd te worden, zoals hierna bepaald.

Aangezien de huidige procedure een procedure op eenzijdig verzoekschrift is en er geen in het ongelijk gestelde partij is, dient de verzoekende partij de kosten van het geding zelf te dragen, zodat deze kosten niet nader te begroten zijn.

OP DEZE GRONDEN,
DE RECHTBANK,

Wijzende in eerste aanleg.

Verklaart de vordering ontvankelijk.

Verklaart het negatief advies d.d. 9 januari 2014 vanwege de Procureur des Konings ten aanzien van de nationaliteitsverklaring, door [...] afgelegd voor de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand te Oostende op 17 september 2013 ongegrond.

Zegt dat de griffie van deze rechtbank kennis dient te geven van deze beschikking aan verzoekster.

Beveelt de mededeling van deze beschikking aan de heer Procureur des Konings te Brugge, die zal zorgen voor de kennisgeving aan de ambtenaar van de Burgerlijke stand.

Legt de kosten van het geding ten laste van verzoekster, zodat ze niet moeten begroot worden.

Verwerpt het meer of anders gevorderde.

Aldus verleend in openbare terechtzitting in het gerechtsgebouw te Brugge op acht april tweeduizend veertien.

Aanwezig:

Veerle De Roeck, alleenrechtsprekend rechter;
Jan Baervoets, eerste substituut procureur des Konings;
Luc Geldof, griffier.

